

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1996-1997

3 maart 1997

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de heren Georges Cardoen, Johan De Roo en Bart Vandendriessche –
betreffende het optimaal inschakelen van mindervaliden in het arbeidsproces**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden
uitgebracht door de heer Paul Deprez**

Zie :

374 (1995-1996)

- Nr. 1 : Voorstel van resolutie
- Nr. 2 : Amendementen

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Robert Voorhamme.

Vaste leden : de heren Herman Candries, Johan De Roo, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Eddy Schuermans ;

de heren Karel de Gucht, Jacques Laverge, Didier Ramoudt ;

de heren Carlos Lisabeth, Jef Sleeckx, Robert Voorhamme ;

de heren Emiel Verrijken, Frans Wymeersch ;

de heer Jean-Marie Bogaert ;

de heer Jos Stassen.

Plaatsvervangers :

de heren Leo Cannaerts, Jos De Meyer, mevrouw Mia De Schamphelaere, de heer John Taylor, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen ;

de heren Louis Bril, André Denys, Dirk Van Mechelen ;

de heren Freddy De Vilder, Fred Dielens, Jacky Maes ;

mevrouw Marijke Dillen, de heer Jan Penris ;

de heer Chris Vandenbroeke ;

de heer Jos Geysels.

INHOUDSOPGAVE

Blz.

1. Toelichting door de heer Georges Cardoen, namens de mede-indieners van het voorstel van resolutie	4
2. Algemene bespreking	5
3. Bespreking van het voorstel van resolutie, stemmingen en eindstemming	8
Tekst aangenomen door de Commissie	11

DAMES EN HEREN,

In de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden werd op donderdag 20 februari 1997 het voorstel van resolutie van de heren Georges Cardoen, Johan De Roo en Bart Vandendriessche betreffende het optimaal inschakelen van mindervaliden in het arbeidsproces (Stuk 374 (1995-1996) – Nr. 1) besproken en goedgekeurd.

1. TOELICHTING DOOR DE HEER GEORGES CARDOEN NAMENS DE MEDE-INDIENERS VAN HET VOORSTEL VAN RESOLUTIE

De heer Georges Cardoen drukt zijn tevredenheid uit over het feit dat het voorstel van resolutie in deze Commissie wordt besproken.

Spreker benadrukt de fundamentele sociale plicht van de samenleving om die maatregelen te nemen, die leiden tot een optimale integratie van de gehandicapten in het maatschappelijk leven, met inbegrip van een volwaardige integratie van de gehandicapten in het arbeidscircuit. In deze tijd van economische stagnatie en grote werkloosheid, stipt spreker aan er zich volkomen van bewust te zijn dat de integratie van fysisch gehandicapten nog extra, zonet quasi onmogelijk is. Velen vinden geen passende job, vermits dit segment van de arbeidsmarkt verder wordt verdrongen door het groot aantal valide werkzoekenden. Dit probleem verdient ten volle de aandacht van het Vlaams Parlement, gelet op de nu reeds omvangrijke groep van moeilijk bemiddelbaren, langdurig werklozen en laaggeschoolden. Deze groep mag niet vergroten.

Spreker verwijst naar de Rondetafelconferentie in april 1995 georganiseerd door de toenmalige minister van Welzijn, die zich boog over de problematiek van de tewerkstelling van gehandicapten. Gestreefd werd naar het uitbouwen van een beleidsinstrumentarium om de integratie van personen met een handicap in het arbeidsmilieu te versterken en het verlenen van garanties inzake de uitbouw van beschutte vormen van arbeid te garanderen voor wie daar nood aan heeft.

Spreker betreurt dat ondanks deze lovenswaardige initiatieven een grote groep van personen met een handicap tevergeefs zoekt naar een passende job. De wet van 16 april 1963 betreffende de sociale

reclassering van mindervaliden bepaalt dat particuliere ondernemingen, meer bepaald de nijverheids-, handels- en landbouwondernemingen verplicht zijn een bepaald aantal mindervaliden tewerk te stellen. De Collectieve Arbeidsovereenkomst nummer 26 van 15 oktober 1976 voorziet in een tussenkomst van overheidswege aan de werkgever voor het gedefinieerd rendementsverlies als gevolg van de tewerkstelling van een gehandicapt persoon.

In deze context stelt spreker tot zijn grote spijt vast dat deze CAO enkel van toepassing is op de tewerkstelling van mindervaliden in de privé-sector. Spreker merkt op dat er terzake een spijtige leemte bestaat ten aanzien van de lokale besturen en OCMW's. Spreker stipt aan dat heel wat licht tot matig fysisch en mentaal gehandicapten in staat zijn om tewerkgesteld te worden in aangepaste betrekkingen bij de gemeenten en andere lokale besturen.

De tewerkstelling van deze personen kan geschieden zowel in laaggeschoolde als hooggeschoolde jobs. Er zijn tal van taken die door deze gehandicapten kunnen worden verricht, zoals o.m. interne postbedeling, fotokopies, opzoeken verrichten in bibliotheken, telefoon- en faxdiensten verrichten, onthaal. Deze taken kunnen best worden afgestemd op de aard en de ernst van de handicap. Voor gehandicapten is het van levensbelang tewerkgesteld te worden binnen een vertrouwenwekkende arbeidsomgeving, binnen hun vertrouwde omgeving, wat zal bijdragen tot een vlotte integratie in het arbeidsproces.

Naast de integratie dient ook aandacht besteed aan de mobiliteitsproblemen waarmee gehandicapten worden geconfronteerd, zodanig dat de tewerkstelling het best gebeurt in de omgeving van hun woonplaats.

Dit voorstel van resolutie wil een signaal zijn van het Vlaams Parlement naar de Vlaamse regering, opdat deze werk zou maken van een volwaardige integratie van de gehandicapten in het arbeidsproces. Naar analogie van het maatregelenpakket dat terzake is genomen voor de gehandicapten, inzake tewerkstelling in de privé-sector, wil dit voorstel van resolutie de gemeentebesturen en OCMW's verplichten een quotum van minimum 2,5 percent mindervaliden in dienst te nemen, berekend op hun vaste personeelsformatie. Een fractie van de bezoldiging van deze gehandicapten kan worden gedragen door de gemeenten en het eventuele rendementsverlies moet worden gecompenseerd door de tussenkomst van de bevoegde diensten.

Inzake CAO nummer 26 van 15 oktober 1976, die algemeen bindend werd verklaard bij koninklijk besluit van 11 maart 1977, stelt spreker vast dat deze enkel van toepassing is voor de inschakeling van gehandicapte personen in het arbeidsproces in de privé-sector. Dit voorstel van resolutie wil het toepassingsgebied van deze CAO verruimen tot de gemeentebesturen en OCMW's van de Vlaamse Gemeenschap.

De aanneming van dit voorstel van resolutie is volgens de indiener ervan een signaal naar de Vlaamse regering van het Vlaams Parlement. Hiermede wordt benadrukt dat ook de Vlaamse regering de Europese bezorgdheid nopens een optimale inschakeling van personen met een handicap in het arbeidscircuit bijtreedt. De Europese Ministerraad en de vertegenwoordigers van de Lidstaten van de EU hebben op 20 december 1996 een resolutie aangenomen betreffende gelijke kansen voor mensen met een handicap.

De heer Georges Cardoen citeert vervolgens een passage uit deze resolutie : " Mensen met een handicap vormen in de Europese Unie een aanzienlijke groep burgers. Zij worden geconfronteerd met heelwat verschillende hindernissen die gelijke kansen, onafhankelijkheid, en volledige economische en sociale integratie in de weg staan. Met deze resolutie wil de Europese Ministerraad een einde maken aan de negatieve discriminatie van mindervaliden en wil zij de kwaliteit van hun leven verbeteren. De resolutie roept o.m. de Lidstaten op om bij de beleidsbepaling in alle relevante sectoren meer rekening te houden met mindervaliden en de publieke opinie te sensibiliseren. Verder wordt er bij de Lidstaten op aangedrongen dat zij de mindervaliden mee betrekken bij de uitvoering en de opvolging van het beleid".

Spreker verklaart dat het ter bespreking voorliggende voorstel van resolutie aldus in ruime mate schatplichtig is aan het gedachtegoed van de Europese Ministerraad.

De Vlaamse regering moet impulsen geven in de zin van een uitbreiding van het maatregelenpakket ten voordele van de mindervaliden in de privé-sector naar de gemeentebesturen en OCMW's toe.

2. ALGEMENE BESPREKING

2.1. Algemene opmerkingen en evaluatie van het voorstel van resolutie

De heer Johan De Roo, mede-indiener van het

voorstel van resolutie dringt er bij de Commissie op aan om de voorliggende tekst goed te keuren, vermits het een behartenswaardig initiatief betreft in het voordeel van de mindervaliden. Heel veel mensen komen inderdaad onvoldoende aan bod. Spreker vestigt de aandacht op de enorme problemen waarmede personen met een handicap worstelen, om in deze tijd van hoge werkloosheid en economische stagnatie, op de arbeidsmarkt aan bod te komen. Het is een quasi onmogelijke taak voor licht fysisch en mentaal gehandicapten. De meesten slagen daar niet in. Zelfs een tewerkstelling in een beschutte werkplaats biedt nog geen afdoende oplossing, vermits ook hier de harde economische concurrentie speelt. Gehandicapten worden hoe langer hoe meer verdrongen om economische redenen.

Ondanks het lovenswaardig opzet ervan, is de wet van 16 april 1963 betreffende sociale reclassering van mindervaliden, die eveneens van toepassing was in de privé-sector, uiteindelijk een slag in het water gebleken. De goedkeuring van dit voorstel van resolutie zal in ruime mate bijdragen tot een versoepeling van de integratie van personen met een handicap op de arbeidsmarkt. De lokale besturen kunnen op dit vlak een voorbeeldfunctie uitoefenen.

Sommige gemeenten hebben reeds het initiatief genomen om in bibliotheken en onthaal personen met een handicap tewerk te stellen. Spreker pleit voor het doorbreken van de gereserveerdheid ten aanzien van de tewerkstelling van personen met een handicap. Bepaalde personen met een handicap beschikken immers over voldoende mentale capaciteiten voor een volwaardige kans op tewerkstelling, wat bijdraagt tot een volwaardige integratie in de samenleving, via de verwerving van een eigen inkomen. Dit is de draagwijdte van dit voorstel van resolutie.

Spreker dringt aan op de goedkeuring ervan in het Vlaams Parlement, vermits dit voorstel van resolutie bijdraagt tot de verhoging van de levenskwaliteit van diegenen die het bijzonder moeilijk hebben op de arbeidsmarkt. De Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden kan terzake een voortrekkersrol spelen.

De heer Frans Wymeersch vertolkt het standpunt van de Vlaams Blokfractie als volgt. Deze resolutie geniet de steun van deze fractie, gelet op het lovenswaardig opzet en geeft grif toe dat ook personen met een handicap maximale kansen dienen te krijgen op de arbeidsmarkt.

De heren Paul Deprez, Herman Candries, Jacques Laverge, Frans Wymeersch en Carlos Lisabeth, loven de indieners voor dit voorstel van resolutie. De heer Herman Candries maant aan tot enige omzichtigheid. De integratie van gehandicapten in het arbeidscircuit dient degelijk en deskundig te worden begeleid. Mislukkingen dienen op dit vlak, gelet op het bijzonder pijnlijke karakter ervan te worden voorkomen. In deze zin pleit spreker voor een duidelijke jobdescription, in functie van de aangeboden job en in functie van de mogelijkheden van de gehandicapte. Dit is wellicht een element dat kan worden geregeld via de uitvoeringsmodaliteiten.

2.2. Inschrijving van een quotum van minimum 2,5 percent mindervaliden, berekend op de vaste personeelsformatie van gemeentebesturen en OCMW's en verruiming van het toepassingsgebied van CAO nummer 26 van 15 oktober 1976 tot de gemeentebesturen en OCMW's van de Vlaamse Gemeenschap

De heer Frans Wymeersch verklaart het moeilijk te hebben met de vastlegging van een quotum van minimum 2,5 percent mindervaliden, berekend op de vaste personeelsformatie, die in dienst moeten worden genomen. Spreker verklaart zich niet van de indruk te kunnen ontdoen dat de vastlegging van een quotum in feite de spijtige indruk zal nalaten van een zekere categoriale benadering van de personen met een handicap. Dit kan toch niet de bedoeling zijn van dit voorstel van resolutie. Spreker is daarom voorstander van een meer algemene draagwijdte van het voorstel van resolutie en niet van de vastlegging van een inschrijving van een minimum quotum van 2,5 percent. Verschillende andere leden treden echter de stelling van deze spreker niet bij.

Inzake het quotum verklaart de heer Jef Sleetx voorstander te zijn van de inschrijving van het minimum quotum van 2,5 percent en dit om de volgende redenen. De niet-opname ervan in de resolutie, zou immers slechts aanleiding kunnen geven tot een minimalistische opstelling van de lokale besturen. Dit kan niet de bedoeling zijn van het voorstel van resolutie; de inschrijving van een quotum moet waarborgen dat er voldoende personen met een handicap worden aangeworven.

Ook de heer Herman Candries is voorstander van de inschrijving van een quotum en refereert in deze context naar de "Minority Act" in de VSA. Bij ontstentenis van de inschrijving van een quotum zal de verleiding van ondernemingen inderdaad zeer groot zijn, om allerlei uitvluchten voor te

wenden om personen met een handicap niet hoeven tewerk te stellen. Dit dient te worden voorkomen, zoniet is dit voorstel van resolutie een slag in het water. Spreker pleit eveneens voor een deskundige en rationele aanpak van deze problematiek.

Het Vlaams Parlement kan, volgens deze spreker, hierin een voorbeeldfunctie vervullen. Namens de SP-fractie verklaart de heer Carlos Lisabeth dit voorstel van resolutie tenvolle te steunen. Deze spreker stelt echter vast dat er ten aanzien van dit voorstel van resolutie een aantal informatieve vragen nader dienen te worden verduidelijkt.

Vooreerst dient de draagwijdte van bepaalde in het voorstel van resolutie gehanteerde definities duidelijker te worden toegelicht, o.m. de term "mindervaliden", vervangen door personen met een handicap. Het voorstel van resolutie neemt de terminologie over die gehanteerd is in CAO nummer 26 van 15 oktober 1976, algemeen bindend verklaard bij koninklijk besluit van 11 maart 1977 en die van toepassing is op de privé-sector.

Quid met een mogelijke verruiming van het voorstel van resolutie naar lokale besturen en OCMW's. Vermits het begrip "personen met een handicap" interpretatieverschillen kan oproepen, gaat deze spreker ervan uit dat het begrip "personen met een handicap" in dit voorstel van resolutie, dezelfde draagwijdte heeft als in CAO nummer 26.

Wat het quotum betreft vraagt deze spreker zich af wat dient te worden verstaan onder de zinsnede: "volwaardige inschakeling van mindervaliden in het arbeidsproces". Dient het quotum van 2,5 percent gerelateerd op de in het vast kader tewerkgestelde mindervaliden. Indien er 200 mindervaliden in het vast kader zijn voorzien, moeten er minimum 5 personen met een handicap binnen dit vast kader worden benoemd, zoniet bestaat de mogelijkheid dat dit quotum wordt ingevuld door tewerkgestelden binnen de bijzondere opslorplingsprogramma's (o.m. GESCO's). De wijze van invulling dient nader gespecificeerd. Gebeurt dit via een examen, een vergelijkend examen. Spreker benadrukt het belang hiervan, met het oog op een adequate controle a posteriori.

De heer Robert Voorhamme vraagt nadere toelichting over de opname van CAO nummer 26 in dit voorstel van resolutie. Wellicht is de opname hiervan te verantwoorden uit financiële overwegingen. De indienstneming van personen met een handicap impliceert een rendementsverlies dat door de federale overheid wordt gecompenseerd vanuit het

Fonds voor mindervaliden. Is dit Fonds bevoegd voor de compensatie ingevolge tewerkstelling van personen met een handicap in gemeentebesturen en OCMW's ? Wellicht dient er overleg te worden gepleegd met de federale overheid.

De heer Bart Vandendriessche repliceert op deze opmerkingen als volgt. Als mede-indiener van dit voorstel van resolutie verheugt spreker zich over de positieve reacties in deze Commissie op het thans voorliggende voorstel van resolutie. Spreker neemt de gelegenheid te baat om het belang ervan te benadrukken in het kader van het uitbouwen van maximale tewerkstellingsperspectieven voor personen met een handicap en treedt hierin de heer Johan De Roo bij. Het gevoel zich nuttig te voelen in de samenleving is van primordiaal belang, gelet op het feit dat personen met een handicap vaak extra gemotiveerd zijn bij de uitoefening van hun job. Spreker verklaart begrip op te brengen voor de hierboven geformuleerde bedenkingen van de verschillende leden. Inzake de term "mindervaliden" stelt de heer Bart Vandendriessche, mede-indiener van het voorstel van resolutie, voor om terzake een amendement in te dienen, om in het opschrift en in de tekst van het voorstel van resolutie het woord "mindervaliden" te vervangen door het woord "gehandicapten".

De heer Georges Cardoen repliceert op deze kritische bedenkingen als volgt.

– *Het quotum en de wijze van invulling en vaststelling*

Als burgemeester van een landelijke gemeente, stipt de indiener van het voorstel van resolutie aan dat de tewerkstelling van gehandicapten niet steeds de gemakkelijkste weg is. Maar de gemakkelijkste weg leidt niet steeds tot de beste oplossingen. De vaststelling van een gemeentelijk personeelsbestand is een budgettaire evenwichtsoefening. Nochtans is spreker ervan overtuigd dat de tewerkstelling van een gehandicapte een goede zaak is voor de gemeenten.

Dit quotum moet een stimulans zijn voor een "beleid met een hart". Zoniet dreigt men het risico te lopen, dat rijkere gemeenten, met een geringere sociale inslag in het personeelsbeleid, wellicht geen gehandicapten zullen aanwerven, terwijl armere gemeenten, wellicht een grotere bereidheid aan de dag leggen. Twee maten en twee gewichten dienen te worden vermeden. Vanuit het Vlaams Fonds voor de Integratie van Personen met een Handicap dient een tegemoetkoming te worden verleend, als compensatie voor het rendementsverlies, dat

gepaard gaat met de tewerkstelling van een gehandicapte.

De heer Georges Cardoen stelt vast dat in vele gemeentebesturen de vaste personeelsformatie niet volledig is ingevuld, vaak is dit ingegeven uit budgettaire overwegingen. Het quotum van 2,5 percent dient te worden berekend binnen de vaste personeelsformatie.

De heer Herman Candries pleit ervoor om een gehandicapte niet te beschouwen als een bijkomende kost. De tewerkstelling ervan kan zonder moeite worden geïmplementeerd binnen het vastgelegde personeelskader. De heer Bart Vandendriessche, mede-indiener van het voorstel van resolutie verduidelijkt dat door de VDAB op het vlak van de jobbegeleiding van tewerkgestelde gehandicapten reeds een lange weg is afgelegd. Ook arrondissementale adviesbureaus voor gehandicapten zijn actief begaan met de problematiek van begeleiding van sollicitatie en tewerkstelling.

Hierop repliceert de heer Georges Cardoen dat op basis van de gemeentelijke autonomie, de gemeenten vrij kunnen beschikken over het in te vullen percentage aan tewerkgestelde personen met een handicap, binnen de vaste gemeentelijke personeelsformatie. Wanneer deze personen voldoen aan de recruteringsvoorwaarden kunnen deze personen zonder moeite worden tewerkgesteld in het gemeentelijk personeelskader. 2,5 percent is een minimum, waarvan kan worden afgeweken.

– *Uitbreiding van CAO nummer 26 van 15 oktober 1976, naar andere bestuursniveaus dan gemeentebesturen en OCMW's.*

De heer Georges Cardoen wijst erop dat een gefaseerde aanpak is te verkiezen. Dit voorstel van resolutie is een eerste stap in de goede richting en beperkt zich inderdaad tot de gemeentebesturen en de OCMW's. Uitbreidingen naar andere bestuursniveaus zijn inderdaad mogelijk. De indiener verwijst naar de toelichting bij het voorstel van resolutie, waarin de nadruk wordt gelegd op de tewerkstelling van de gehandicapte in een vertrouwde omgeving, dicht bij huis, mits begeleiding door vertrouwde personen. Mobiliteitsproblemen werken drempelverhogend bij de tewerkstelling van gehandicapten. Voor licht mentaal en fysisch gehandicapten betekent een verre verplaatsing vaak een grote hinderpaal.

De heer Robert Voorhamme concludeert hieruit dat het percentage van 2,5 percent zal worden opgenomen binnen het statutaire ambtenarenka-

der, waarop de heer Georges Cardoen bevestigend antwoordt.

De heren Bart Vandendriessche en Georges Cardoen attenderen de Commissie erop dat de voorliggende tekst een voorstel van resolutie is en geen voorstel van decreet.

Wat CAO nummer 26 van 15 oktober 1976 betreft, wijst de heer Bart Vandendriessche, mede-indiener van het voorstel van resolutie erop, dat in het voorstel van resolutie het Vlaams Parlement een verzoek richt tot de Vlaamse regering om ten aanzien van de sociale partners hierin tussen te komen. Overleg zal inderdaad noodzakelijk zijn, gelet op het federale karakter van de sociale zekerheid.

De heer Robert Voorhamme verklaart, zonder te willen vervallen in muggenzifterij, uit de tekst van het voorstel van resolutie begrepen te hebben, dat de bijpassing van het rendementsverlies, gepaard met de tewerkstelling van een gehandicapte dient te gebeuren vanuit het federale niveau, ofwel vanuit een Gemeenschapsniveau. Hoe dient dit te worden geïnterpreteerd? Wie dient de financieringslast hiervan te dragen en hoe wordt deze financiële inspanning omgeslagen tussen het niveau van de federale Regering en het Vlaamse Gemeenschapsniveau? Het voorstel van resolutie moet hierover een duidelijk signaal geven. Spreker is geen voorstander van de aanneming van een te algemeen geformuleerd voorstel van resolutie, dat op vele wijzen kan worden geïnterpreteerd. Een dergelijke aanpak zou de slagkracht ervan uithollen.

De heer Georges Cardoen repliceert als volgt. De indieners zijn er zich terdege van bewust dat het sociaal overlegmodel niet is geregionaliseerd. De Collectieve Arbeidsovereenkomsten zijn tot heden een federale aangelegenheid. Het voorstel van resolutie dringt er bij de Vlaamse regering op aan om in het kader van het sociaal overleg deze problematiek aan te kaarten en te realiseren. De concrete uitvoering hiervan dient overgelaten aan de regering. Indien er geen maatregelen worden genomen inzake de tewerkstelling van personen met een handicap, zullen deze personen vroeg of laat in de werkloosheid vallen, wat ook een financiële last is voor de gemeenschap.

De heer Paul Deprez stelt dat het voorstel van resolutie dient te worden beschouwd als een signaal van het Vlaams Parlement naar de Vlaamse regering om de regeling uitgewerkt ten aanzien van de privé-sector eveneens uit te breiden tot de

gemeentebesturen en de OCMW's. Het voorstel van resolutie kan best worden toegepast, mits overleg inzake de precieze uitvoeringsmodaliteiten ervan, zoals onderhandeling in Comité-C.

3. BESPREKING VAN HET VOORSTEL VAN RESOLUTIE, STEMMINGEN EN EINDSTEMMING

Het opschrift

Door de heren Georges Cardoen, Jacques Laverge, Carlos Lisabeth, Johan De Roo, Bart Vandendriessche en Jef Sleenckx wordt een amendement ingediend (374 (1995-1996) – Nr. 2) (I) om in het opschrift en in de tekst van het voorstel het woord "mindervaliden" te vervangen door het woord "gehandicapten".

Het amendement wordt met 9 stemmen eenparig aangenomen.

Eerste streep

Punt 1

Door de heer Jacques Laverge wordt een amendement ingediend (II-A) (Stuk 374 (1995-1996) – Nr. 2) om in de eerste streep, 1 te schrappen.

De indiener verantwoordt het amendement als volgt. De doelstelling van deze resolutie betreft in eerste instantie de integratie van mindervaliden in het arbeidsproces.

De werkloosheidsproblematiek is in deze niet relevant.

Het amendement wordt met 2 stemmen tegen 7 verworpen.

Punt 3

Door de heren Jacques Laverge en Leo Cannaerts wordt een amendement ingediend (Stuk 374 (1995-1996) – Nr. 2 (III, A) dat ertoe strekt in de eerste streep, 3, op de eerste regel na de woorden "bestaan bij" het woord "provinciebesturen" in te voegen.

Het amendement wordt met 9 stemmen eenparig aangenomen.

Tweede streep

Punt 1

Hier liggen verschillende amendementen voor. Een eerste amendement van de heer Jacques Laverge (Stuk 374 (1995-1996) – Nr. 2) (II) (B) strekt ertoe in de tweede streep, 1 op de derde regel de woorden "gemeentebesturen en OCMW's" te vervangen door de woorden "provinciebesturen, gemeentebesturen, OCMW's en de van deze besturen afgeleide openbare diensten (bijvoorbeeld intercommunales, provinciale en stedelijke v.z.w.'s)".

De indiener verduidelijkt dat dit amendement het toepassingsgebied van deze resolutie wil uitbreiden tot alle structuren op het vlak van de lokale besturen.

Inzake de v.z.w.'s maant de heer Georges Cardoen aan tot de grootste voorzichtigheid, gelet op het feit dat vele v.z.w.'s, na een zorgvuldig beheer, op het einde van het werkingsjaar geen middelen over hebben.

De aanwerving van gehandicapten kost geld en fondsen hiertoe moeten er zijn. Wat de gemeentelijke v.z.w.'s betreft, zal deze financiële last worden afgewenteld op de gemeenten.

Quid met de onafhankelijke v.z.w.'s, waarop de heer Jacques Laverge opmerkt dat het hier van de provinciebesturen, gemeentebesturen en OCMW's afgeleide openbare diensten betreft. Uiteindelijk zal volgens de heer Johan De Roo ook voor de stedelijke v.z.w.'s de financiële last worden afgewenteld op de openbare besturen.

De heer Jacques Laverge benadrukt dat de quotumregeling toepasselijk moet zijn, in deze afgeleide openbare diensten waar een vaste personeelsformatie is.

De heer Paul Deprez verklaart dat dit amendement in feite reeds een uitvoeringsmodaliteit wil regelen en is geen voorstander van het amendement.

De heer Leo Cannaerts meent uit de hierboven gevoerde gedachtewisseling inzake het quotum te concluderen, dat de toepassing van deze resolutie zal leiden tot een lastenverzwaring van de gemeenten. Dienen de gehandicapte personen worden aangeworven bovenop de vaste personeelsformatie, waarop de heer Paul Deprez verduidelijkt dat dit geenszins het geval is. In dit geval is er geen

sprake, volgens de heer Leo Cannaerts van een lastenverzwaring.

De heer Johan De Roo stipt aan dat men in functie van de vaste personeelsformatie zal dienen na te gaan of, bij een eventuele vacature, er ruimte is voor 2,5 percent gehandicapten. De opvulling van dit quotum moet eveneens mogelijk zijn binnen het kader van de personeelsformatie van de bijzondere opslorplingsprogramma's (GESCO's). De mogelijkheid tot aanwerving van een gehandicapte en de compensatie van het rendementsverlies zijn prioritaire doelstellingen en dienen beschouwd als een incentive naar de openbare besturen.

Vervolgens beslist de Commissie eenparig, op grond van de hierboven gevoerde gedachtewisseling, bij wijze van tekstcorrectie, tot de weglating in het amendement sub II (B) na het woord "OCMW's" van de zinsnede : "en van deze besturen afgeleide openbare diensten (bijvoorbeeld intercommunales, provinciale en stedelijke v.z.w.'s ;...)" . Vermits deze tekstcorrectie ook de Commissie niet voldoet, wordt het aldus gecorrigeerde amendement ingediend door de heer Jacques Laverge (374 (1995-1996) – Nr. 2) (II, B) ingetrokken, ten voordele van de indiening van een nieuw amendement door de heren Jacques Laverge en Leo Cannaerts (374 (1995-1996) – Nr. 2) (III, B) dat ertoe strekt in de tweede streep, 1, op de derde regel voor het woord "gemeentebesturen" het woord "provinciebesturen", in te voegen.

Het amendement wordt met 9 stemmen eenparig aangenomen.

Punt 2

Nog een amendement ingediend door de heren Jacques Laverge en Leo Cannaerts (374 (1995-1996) – Nr ; 2 (III, C) strekt ertoe in de tweede streep, 2, op de voorlaatste regel voor het woord "gemeentebesturen" het woord "provinciebesturen", in te voegen.

Het amendement wordt met 9 stemmen eenparig aangenomen.

Vervolgens dienen de heren Robert Voorhamme, Herman Candries, Georges Cardoen, Jef Sleetckx en Bart Vandendriessche een amendement in (374 (1995-1996) – Nr. 2) (IV) dat ertoe strekt in de tweede streep, 2, op de laatste regel de woorden "van de Vlaamse Gemeenschap" te schrappen.

De heer Robert Voorhamme verantwoordt het amendement als volgt. Vermits het om een vraag

gaat gericht tot een federale instantie is het niet aangewezen dit bij voorbaat te beperken tot enkel de omschrijving van de Vlaamse Gemeenschap

Het amendement wordt met 9 stemmen eenparig aangenomen.

Eindstemming

Het geamendeerde voorstel van resolutie wordt met 9 stemmen eenparig aangenomen.

De verslaggever,

De voorzitter,

Paul DEPREZ

Robert VOORHAMME

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**Voorstel van resolutie
betreffende het optimaal inschakelen
van gehandicapten in het arbeidsproces**

Het Vlaams Parlement,

– gelet op

1. de inspanningen van de Vlaamse regering om de werkloosheid terug te dringen ;
2. de relatief grote moeilijkheden die gehandicapten ondervinden om een passend werk te vinden ;
3. de mogelijkheden die ontegensprekelijk bestaan bij provinciebesturen, gemeentebesturen en OCMW's om gehandicapten een aangepaste betrekking te bieden dicht bij huis ;

– verzoekt de Vlaamse regering

1. werk te maken van een volwaardige inschakeling van gehandicapten in het arbeidsproces, meer speciaal door de provinciebesturen, gemeentebesturen en OCMW's op te leggen een quotum van minimum 2,5 percent gehandicapten in dienst te nemen, berekend op hun vaste personeelsformatie ;
 2. de sociale partners aan te bevelen de Collectieve Arbeidsovereenkomst nummer 26 van 15 oktober 1976, die algemeen bindend werd verklaard bij koninklijk besluit van 11 maart 1977 en die enkel van toepassing is voor de inschakeling van gehandicapte personen in het arbeidsproces in de privé-sector, te verruimen tot de provinciebesturen, de gemeentebesturen en OCMW's.
-